

Síntesi de les propostes per encarar la recta final del procés de transició nacional després del 9-N-2014

Introducció

Aquest document incorpora tres possibles solucions o propostes per concloure amb èxit el procés de transició nacional endegat amb les eleccions anticipades al Parlament de Catalunya i celebrades el 25 de novembre de 2012, que van determinar una àmplia majoria ciutadana, electoral i parlamentària a favor del dret a decidir.

Fruit del resultat d'aquelles eleccions es va signar "l'Acord per a la Transició Nacional i per garantir l'estabilitat parlamentària del Govern de Catalunya", entre Convergència i Unió i Esquerra Republicana de Catalunya. Des d'aleshores ha transcorregut la meitat de la legislatura, és a dir dos anys; en canvi, el grau de compliment dels acords subscrits supera els 2/3 segons el balanç recentment fet pel Govern, a desembre del 2014. Concretament, de les 89 actuacions específiques i mesurables consignades a l'Acord, el 67% (60) han estat executades, el 22% (20) estan en procés de desenvolupament i solament el 10% (9) es troben pendents d'iniciar-se. Un balanç, per tant, de compliment clarament satisfactori.

Val a dir que de les sis mesures contemplades a l'Annex 1 de l'Acord, titulat "Convocatòria d'una Consulta sobre la possibilitat que Catalunya pugui esdevenir un Estat en el marc europeu", s'han complert totes. És a dir, 100% de compliment.

El punt culminant d'aquest apartat de l'Acord va ser el 9-N. Es van salvar tota mena de dificultats externes i internes, es van obrir els locals, es van posar les urnes i es va poder votar la pregunta acordada el desembre de 2013 entre diverses formacions polítiques favorables al dret a decidir. L'èxit del 9-N, no reconegut pels adversaris del dret a decidir del poble català, va ser degut a la feina conjunta i la determinació d'institucions públiques, teixit associatiu i persones a títol individual.

La conseqüència directa de l'èxit del 9-N va ser la presentació per part de l'Estat de tres querelles contra membres del Govern de la Generalitat, als que s'acusa de desobediència, prevaricació, malversació i usurpació de funcions.

És a dir, el Govern ha complert i l'Estat es querella contra ell. I la gran paradoxa és que en aquestes condicions el Govern de Catalunya es troba amb més debilitat i precarietat en el seu propi Parlament que no pas abans del 9-N.

A fi de desencallar aquesta paradoxal situació i de posar fil a l'agulla per culminar el procés de transició nacional, s'han formulat les tres propostes següents; les dues primeres a proposta del President de

la Generalitat; la darrera sorgida de la reunió celebrada el 27 de desembre al matí entre la Presidenta de l'ANC, la Presidenta d'Òmnium, el President de l'AMI, el President d'ERC i el President de la Generalitat. Aquesta reunió va celebrar-se a petició de les entitats esmentades i en el transcurs de la mateixa els representants de les pròpies entitats van suggerir una possible solució que es recull com a proposta tercera.

Proposta 1

Aquesta proposta és la que es va explicitar a la conferència feta pel President de la Generalitat el 25 de novembre de 2014 sota el títol: “Després del 9-N: temps de decidir, temps de sumar”. L'acceptació d'aquesta proposta comportaria la celebració d'eleccions al Parlament abans de les eleccions municipals previstes per finals de maig d'enguany.

En síntesi, aquesta proposta comportaria una llista conjunta promoguda pels partits polítics que volguessin anar junts, entitats de la societat civil, professionals i especialistes en les matèries clau per a la construcció de l'Estat a Catalunya; amb un programa comú; i amb l'objectiu de sumar una majoria suficient com per fer entendre a tot arreu que el referèndum en forma d'eleccions s'ha guanyat per part dels partidaris del sí-sí.

Proposta 2

Aprofitar la majoria actualment existent en el Parlament de Catalunya per avançar en l'exercici del dret a decidir i en la construcció de les estructures d'Estat necessàries pel bon fi del procés de transició nacional.

En síntesi, la proposta consistiria en els punts següents:

- A. Els grups parlamentaris que hi estiguessin d'acord farien l'encàrrec d'elaborar una "Proposta de Constitució Catalana".
- B. Les conclusions d'aquesta proposta s'incorporarien com a base conjunta dels programes electorals de les formacions polítiques catalanes que ho acordessin amb motiu de les eleccions al Parlament de Catalunya.
- C. Les eleccions al Parlament de Catalunya es convocarien just a continuació de la conclusió de la redacció de la "Proposta de Constitució Catalana". Durant el temps de redacció es completaria la tasca de preparació de les estructures d'Estat pendents o en procés de construcció.

Aquesta proposta comportaria addicionalment la possibilitat d'incorporar de nou formacions polítiques favorables al dret a decidir i seguir per tant ampliant la base del procés sobre el futur polític de Catalunya, alhora que permetria obrir el debat a la participació de la

societat catalana a fi que fos directament protagonista del futur polític del país.

Proposta 3

Formulada en el transcurs de la reunió del dissabte 27 de desembre com una proposta de les entitats assistents i amb la voluntat de propiciar un acord que desencallés la continuïtat del procés sobre el futur polític de Catalunya després del 9-N.

En resum, aquesta proposta passaria per acceptar el concepte de llistes separades però possibilitant que hi hagués una llista de caràcter transversal encapçalada pel President de la Generalitat. Els partits que no donessin suport o no s'integressin en aquesta llista es presentarien amb persones dels propis partits. La llista transversal incorporaria persones vinculades als partits que hi donessin suport, representants d'altres partits que desitgessin ser-hi i representants de la societat civil i del món professional independent.

S'entén que aquesta proposta acabaria sent una síntesi de les propostes formulades pel President de la Generalitat i pel President d'ERC.